

09/06/2026

Ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη στο Βίλνιους για την σημασία της προώθησης του διαχριστιανικού διαλόγου

[Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, το πρωί της Δευτέρας, 8 Ιουνίου 2026, συνεχίζοντας την επίσκεψή του στην Λιθουανία, εκφώνησε επίσημη ομιλία στις εργασίες του Παγκοσμίου Αποστολικού Συνεδρίου περί Ελέους της ΡΚαθολικής Εκκλησίας, κατόπιν προσκλήσεως του Σεβασμιωτάτου ΡΚαθολικού Αρχιεπισκόπου Βίλνιους κ. Gintaras Grušas, Προέδρου του Συμβουλίου των ΡΚ Επισκοπικών Συνελεύσεων της Ευρώπης.

Στην ομιλία του, με τίτλο “Οικουμενισμός και Έλεος – Υπερβαίνοντας την ιστορική αδράνεια”, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στην μεγάλη ευθύνη και σημασία της προώθησης του διαχριστιανικού διαλόγου, αλλά και της επίδρασης που έχει η ιστορική μνήμη στην κατεύθυνση αυτή.

“Το βάρος της ποιμαντικής, που έχουμε επωμιστεί σε μια εποχή ρευστότητας, μας αναγκάζει, παρόλο που οι διοικητικές προκλήσεις της καθημερινότητας συχνά αποσπούν το βλέμμα μας, να κοιτάξουμε το γεγονός της διαίρεσης κατάματα. Η επιμονή στην θεσμική απομόνωση ισοδυναμεί με άρνηση της αλήθειας ότι ο ίδιος ο Θεός αποκαλύπτεται ως κοινωνία τριών προσώπων. Ακυρώνουμε στην πράξη την πίστη μας στον Τριαδικό Θεό, αρνούμενοι την κοινωνία με τον αδελφό μας. Όταν οι άνθρωποι βλέπουν την Εκκλησία να κηρύττει θεωρητικά τη συμφιλίωση, ενώ η ίδια διασπάται καθημερινά από ενδοκοινοτικές διαμάχες, ο λόγος της απογυμνώνεται από κάθε ίχνος σωτηριολογικής πειστικότητας. Η επιμονή στη διατήρηση αυτών των διαχωριστικών τειχών εκδηλώνει μια βαθιά δυσπιστία απέναντι στην ανανεωτική δύναμη της Πεντηκοστής”, επεσήμανε, μεταξύ άλλων, ο Παναγιώτατος, μιλώντας στην αγγλική γλώσσα, και σε άλλο σημείο της ομιλίας του είπε:

“Σήμερα, καλούμαστε να προσεγγίσουμε την ακανθώδη πραγματικότητα των διαχριστιανικών σχέσεων με πολύ συγκεκριμένο πνευματικό ρεαλισμό και συνοδική ευθύνη. Αυτή η διαδικασία αποτελεί ένα εξαιρετικά λεπτό ζήτημα, γεμάτο απαιτήσεις, επειδή ο θεολογικός διάλογος απαιτεί εξαντλητική εργασία από όσους συμμετέχουν. Πρέπει να διεισδύσουμε σε ένα δίκτυο ιστορικών διαφορών, πυκνό, πολλές φορές εντελώς αδιαπέραστο, για να αγγίξουμε το ίδιο το σώμα της αποκαλυφθείσας πίστης. Ακριβώς εκεί αναζητούμε τα πρωταρχικά νεύρα που συγκρατούν την ύπαρξη της Εκκλησίας. Η αντιπαράθεση με ένα τόσο βαρύ ιστορικό παρελθόν μάς επιβάλλει να αξιολογήσουμε αυστηρά το δογματικό μας οπλοστάσιο, απομονώνοντας τον ζωογόνο πυρήνα του Ευαγγελίου από τις ποικίλες ιστορικές μορφές που το περιέβαλλαν. Έτσι, αποκτούμε πλέον τη δυνατότητα να διαχειριστούμε τον διάλογο με όρους αυθεντικού ελέους.

Βιώνουμε πλέον ως καθημερινή πραγματικότητα μια εποχή που σφραγίζεται, σχεδόν τραυματικά, από την ψηφιακή απομόνωση και την προϊούσα κλιματική κατάρρευση. Ζούμε —και αυτό, πιστεύουμε, δεν απαιτεί ιδιαίτερη φιλοσοφική εμβάθυνση για να το δει κανείς— σε ένα τεχνολογικό τοπίο εντελώς ρευστό και απαιτητικό, όπου ο ίδιος ο αλγόριθμος των μέσων κοινωνικής δικτύωσης λειτουργεί με αποκλειστικό, ίσως, σκοπό την εμπορευματοποίηση της ανθρώπινης προσοχής, τροφοδοτούμενος αδιάκοπα από την πόλωση και μεγεθύνοντας, τεχνητά και μεθοδικά, την απόσταση μεταξύ των προσώπων. Αυτή η κυρίαρχη κουλτούρα της ακύρωσης ορθώνεται ως η πιο ανελέητη αντίθεση του ευαγγελικού ελέους

. Δημιουργείται μια μνήμη που αρνείται να συγχωρήσει, που παίρνει το ανθρώπινο λάθος και το ψηφιοποιεί, μετατρέποντάς το σε αιώνια καταδίκη.

Η στάση του Οικουμενικού Πατριαρχείου καθορίζεται διαχρονικά από μια βαθιά οντολογική αυτοσυνειδησία. Η ημετέρα Μετριότης φέρει αυτή την αυτογνωσία ως υπέρτατο ποιμαντικό καθήκον προς τους Ορθοδόξους πιστούς. Με πλήρη αίσθηση ιστορικής ευθύνης, συμμετέχουμε ενεργά στους διμερείς και πολυμερείς θεολογικούς διαλόγους, καταθέτοντας διαρκώς τη ζωντανή μαρτυρία της ευχαριστιακής εμπειρίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Στόχος παραμένει σταθερά η τελική αποκατάσταση της ενότητας εν ορθή πίστει και αγάπη. Παραμένουμε ταυτόχρονα αμετακίνητοι σε θέματα που αγγίζουν την ουσία του σωτηριώδους μηνύματος, γεγονός που η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας το 2016 διεκήρυξε με απόλυτη θεολογική σαφήνεια. Η αδιάκοπη συμμετοχή μας πηγάζει κατευθείαν από την εσωτερική ανάγκη της Εκκλησίας να μεταδώσει τον αδιάθετο πλούτο της πατερικής της κληρονομιάς.”

Ο Παναγιώτατος έκανε ιδιαίτερη αναφορά στους αιδιίμους Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηνάγορα και Πάπα Παύλο Στ΄ και στο θάρρος που επέδειξαν, τον Δεκέμβριο του 1965, όταν έλαβαν την γενναία, όπως την χαρακτήρισε, πρωτοβουλία της άρσης των αναθεμάτων του 1054. “Διέπραξαν το αδιανόητο, ανατρέποντας μια παγιωμένη αποξένωση εννέα ολόκληρων αιώνων. Το έλεος που επέδειξαν λειτούργησε ως ισχυρή δύναμη, η οποία διέρρηξε τα στεγανά της καχυποψίας.” [[Διαβάστε το πρωτότυπο κείμενο της Πατριαρχικής ομιλίας ΕΔΩ](#)]

Μετά την ομιλία του στο Συνέδριο, ο [Οικουμενικός Πατριάρχης μετέβη στο Μέγαρο της Κυβερνήσεως όπου είχε συνάντηση, σε εγκάρδια ατμόσφαιρα, με την Πρωθυπουργό της Λιθουανίας κ. Inga Rugiene.](#)

Το μεσημέρι, ο Παναγιώτατος, προσκληθείς από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Λιθουανίας κ. Gitanas Nauseda, παρεκάθησε σε γεύμα που παρετέθη στο Προεδρικό Μέγαρο.

Το βράδυ της ίδιας ημέρας, ο Πατριάρχης και η τιμία συνοδεία του αναχώρησαν αεροπορικώς για την Πόλη, στην οποία αφίχθησαν περί τα μεσάνυχτα. Στο Διεθνές Αεροδρόμιο του Βίλνιους τους προέπεμψαν ο Πατριαρχικός Έξαρχος Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ταμισού κ. Πανάρετος, ο Πρέσβυς κ. Artūras Gailiunas, εκ μέρους του Υπουργείου Εξωτερικών της Λιθουανίας, ο Πρέσβυς της Ελλάδος στην χώρα κ. Γρηγόριος Καραχάλιος, ο κ. Mehmet Bakici, στέλεχος της Τουρκικής Πρεσβείας εκ προσώπου της Πρέσβευς, και κληρικοί της Πατριαρχικής Εξαρχίας.

Σήμερα, Τρίτη, 9 Ιουνίου, το πρωί, ο Παναγιώτατος υποδέχθηκε στο αεροδρόμιο της Πόλεως τον Μακ. Πατριάρχη Βουλγαρίας κ. Δανιήλ, με τον οποίο αναχώρησαν αμέσως για την Ίμβρο.